

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Croesvs Et Codrvs. hoc est, Copiæ Et Inopiæ Damna vel
Lvcra, à bono iustoq[ue] Mundi Governatore Deo
Distribvta**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1648

§. 3. Quanti fecerint diuitias Prophetæ & Philosophi?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52359](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52359)

homines, quæ volunt splendere, inaurant, ita

Horat.
lib. 2. ser.
5.

*Et genus, & virtus, nisi cum re, vilior al-
gâ est.*

Quanti sanguinis vidimus viros despectos, postquam aurum perdiderunt? Cræsos, non Codros populus adorat. Quàm præclaras experimur virtutes, sub scissili palliastro, delituisse? Quot viuacissima ingenia neglecta sepeliuntur, quæ excitata fuissent, splendissentque, si habuissent Mecœnates? Quâ irroborata est opinio, vt ferè vnusquisque tanti fiat, quantum habet. Clare illud expressit Iuuenalis, cùm diceret:

*Quantum quisque sua nummorum seruat
in arca.*

Tantum habet, & fidei.

Vsq̄ue adeò calamitosus est inops, vt, cùm careat, vnde se alat, ne fidem quoque habeat, vnde acquirat.

§. III.

*Quanti fecerint diuitias Propheta, & Philo-
sophi?*

Sed relinquamus Poëtas, consulamus
Psa. 30. 11. Prophetas, quorum vnus ait: *Infirmata est
in paupertate virtus mea.* Nam super alias
afflictiones accessit, vt propter inopiam vi-
res

res pristinas amiserit. Idem enim est, *virtus mea*, quod *ossa mea conturbata sunt*; per *ossa* siquidem, robur intelligimus, quod Dauidē defecit, quando sine vlllo com meatu fugit, & ad loca deserta se recepit, non solū pedibus, sed etiam nudis pedibus iter faciens. Quid si etiam ait, *infirmata est, in paupertate virtus mea*, quia animi quoque robur quantitur sæpe impatientiā paupertatis? Atrox est enim, etiam teste Iobo, poena, si reges *vinciantur funibus paupertatis*, propter scelera videlicet sua, *quia violenti fuerunt*. Quantò maior ærumna censebitur, si in paupertatem incidant innocentes? Qua de causa ipsum Iobum, cū *possessio eius crevisset in terra*, eumque Tartareus hostis vellet facere impatientem, dixit ad Deum: *Extende paululum manum tuam, & tange cuncta, quæ possidet, nisi in faciem benedixerit tibi*. Neque sanè parum fuit, vna vice, & boum armenta, & asinarum cateruas, & ouium greges, & camelorum turmas, cum pueris & seruis ei auferri. Menippus Phœnix, sectā Cynicus, cū habendi cupidissimus esset, amissis bonis, laqueo vitam finiuit, vt de eo testatur Laërtius. Et longè celebrior Philosophus Zeno, cū sæpe nescio quem

2. Reg. 15.
16. & 17.

Iob. 36. 8.

Iob. 1. 10.

Bruson.
l. 2. c. 26.

contemptum diuitiarum præ se ferret, Antigonus rex ei falso fecit nunciari, *Prædia illius ab hostibus esse direpta*; eo nuncio ita percussus est, ut in magnam tristitiam ostenderet se incidisse. Quod non mirum est accidisse Ethnicis, cum in Iudæa, ubi notus erat Deus, paupertas maledictionis loco fuerit iudicata. *Tunc temporum*, ait Gabriel, *paupertas pro maledictione, & diuitiarum abundantia pro benedictione erat. Hoc innuit Propheta dicens: Beatum dixerunt, cui hac sunt.* Et Abulensis: *Iudæi, inquit, putabant, quod Messias redimeret eos, à temporali seruitute, & deduxisset regno Israël, ad prosperitatem maiorem temporalem, quam fuerat sub David, & Salomone, & ceteris regibus. Propter quod plerimi Iudæorum non receperunt Iesum in Messiam; quia non liberavit aliquid de temporali regno; & ista erat quasi communis intentio omnium Iudæorum, tempore Christi. Eadem mens est alijs plerisque, ex cortice de nucleo, ex veste de animo iudicant. Hinc illud Calphurnius lamentum edidit:*

Gabr. in
supplem.
ad dist. 30
q. 2. Con-
clus. 4.
Psal. 143.
Abulens.
tom. 1. in

Marth. q.
43. in c. 1.

Calphur.
Eclog. 7.

*O utinam nobis non rustica vestis inesset,
Vidissem propius mea numina: sed mihi
sordes,*

Nudaq;

fit paupertas?

*Nudaq; paupertas, & adunco fibula morsu
Obfuerant.*

§. IV.

*Paupertas amicis, rebus necessarijs, & ope
aliena videtur carere.*

Plures sunt caussa, cur paupertas mala
censeatur, non enim tantum amicis caret,
qui nummis caret; non tantum destituitur
necessarijs rebus ad vitam sustentandam;
nec tantum despicitur; aut odiosos facit;
sed etiam alijs malis obruitur, ob qua me-
ritò despici videtur. Nam paupertas caussa
est malæ educationis liberorum. Paupertas
est multorum grauium criminum occasio.
Paupertas ipsas virtutes facit steriles. Pau-
pertas reddit homines hominibus, ob furta,
& latrocinia, abominandos. Paupertas ho-
mines ad blasphemandum impellit, & adi-
git ad laqueum atque extremam despera-
tionem. 1. Quòd amicis careat pauper, Sa-
lomon docuit illis verbis: *Diuitia addunt
amicos plurimos: à paupere autem & hi, quos
habuit, separantur.* Quod Poëta ita expressit,

*Cùm fueris felix, multos numerabis ami-
cos:*

Tempora si fuerint nubila, solus eris.

Quin vt idem Salomon dixit: *Fratres homi-*

Prou. 19.
4. 5.

Prou. 14.
20.

A 4

nis 20.